

PAPER DETAILS

TITLE: TÜRKİYE'DE YAYINLANAN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR
INSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ BAGLAMINDA INCELENMESİ: NITEL BİR ARASTIRMA

AUTHORS: Murat ESEN,Dilek ESEN

PAGES: 827-844

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/520601>

TÜRKİYE’DE YAYINLANAN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLARININ SÜRDÜRÜLEBİLİR İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ: NİTEL BİR ARAŞTIRMA¹

Dilek ESEN², Murat ESEN³

Öz

İnsan Kaynakları Yönetimine (İKY) yeni bir bakış açısı kazandıran sürdürülebilirlik düşüncesi, İKY ile uygulamaları Üçlü Temel Modeli’ne göre şekillendirmektedir. Buna göre Sürdürülebilir İKY’den bahsedebilmek için, İKY ile ilgili uygulamaların ekonomi dışında, ekoloji ve toplumsal öğeler de dikkate alınmalıdır. Bu çalışmada, 93 işletmeye ait sürdürülebilirlik raporları Maxqda programı kullanılarak içerik analizine tabi tutulmuştur. Sürdürülebilirlik raporlarında, İKY’de sürdürülebilirlik bağlamında en sık tekrarlanan ifadeler tespit edilmiş ve bu ifadelerin sektörel bağlamdaki tekrarlanma sıklıkları ve yüzdeleri sunulmuştur. Buna göre, İş Sağlığı ve Güvenliği, Yetenek Yönetimi, Farklılık Yönetimi, Performans Değerlendirme, Çalışan Tatmini ve Bağlılığı, İş ve Yaşam Dengesi, Kurum İçi İletişim temalarının en fazla İş ve Yönetim sektöründe tekrarlandığı görülmektedir. Öznel İyi Oluş, Sürekli Gelişim ve Eğitim, Yeşil Uygulamalar ve Çalışma Koşulları temaları ise en fazla Sağlık Ürünleri sektöründe yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarında yer almıştır. Gönüllü Katılım teması Enerji sektöründe, Kariyer Yönetimi teması da Finansal Hizmetler sektöründe en fazla tekrarlanan temadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik Raporu, İnsan Kaynakları Yönetimi, Sürdürülebilir İKY
JEL Sınıflandırması: M5, M12, Q01

THE STUDY OF SUSTAINABILITY REPORT PUBLISHED IN TURKEY IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE HUMAN RESOURCES MANAGEMENT: A QUALITATIVE STUDY

Abstract

The idea of sustainability that gives a new perspective to Human Resource Management (HRM) shapes HRM and its practices according to the Triple Bottom Line Model. Accordingly, in order to be able to talk about sustainable HRM, HRM-related practices need to take ecological and social considerations into account outside the economy. In this study, the sustainability reports of 93 enterprises were subjected to content analysis using the Maxqda program. In the sustainability reports, the most frequent repetitive expressions in the context of sustainability in HRM have been identified and the frequency and percentage of repetition in the sectoral context are presented. According to this, it is seen that the subjects of Occupational Health and Safety, Talent Management, Diversity Management, Performance Evaluation, Employee Satisfaction and Loyalty, Work and Life Balance, Internal Communication are repeated in the Business and Management sectors. Subjective Well-Being, Continuous Improvement and Education, Green Practices and Working Conditions were mostly included in the sustainability reports published in the Healthcare sector. It’s found that the theme of Voluntary participation in Energy Sector and the theme of Career Management in Financial Services Sector have been the most repeated theme.

Keywords: Sustainability Report, Human Resource Management, Sustainable HRM
JEL Classification: M5, M12, Q01

¹ Bu çalışma birinci yazarın doktora tezinden hazırlanmıştır.

² Öğr. Gör., Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir Meslek Yüksek Okulu, dilek.esen@deu.edu.tr

³ Dr. Öğr. Üyesi Katip Çelebi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, muratesentr@gmail.com

1. Giriş

Sürdürülebilirlik düşüncesini ve çabalarını tek başına irdelememiz mümkün değildir. Çünkü sürdürülebilirlik düşüncesi temelinde, üçlü temel modelini, sistem düşüncesini, kaynak tabanlı yaklaşımı, kurumsallık yaklaşımını, kurumsal sosyal sorumluluk anlayışını, paydaş teorisini ve izlerini görmek mümkündür. Sürdürülebilirlik çok yönlü ve iç içe geçmiş faaliyetlerin bütünüdür. Ancak, sürdürülebilirlik düşüncesinin karmaşık çevresinde, net olan tek şey, nereden bakılırsa bakılsın (ister makro, ister mikro), sürdürülebilirliğin merkezinde “insan”ın olduğudur.

Sürdürülebilirlik düşüncesi zaman içinde ekonomi, pazarlama, turizm, yönetim gibi alanlara transfer edilerek yeni kavramların ortaya çıkmasını sağlamıştır. 2010’lu yıllardan itibaren İKY ile ilişkilendirilen sürdürülebilirlik düşüncesi İKY’ne bakış açısını değiştireceğe benzetilmektedir. Tarihsel süreç içinde, insan kaynakları ile ilgili uygulamalar özlük işlemleri, personel yönetimi, insan kaynakları yönetimi, stratejik İKY adlarıyla anılmıştır. Özellikle Stratejik İKY anlayışı, insan kaynaklarına verilen önemi stratejik düzeye taşıyarak, adeta İK uygulamalarının işletmeler için taşıdığı önemin düzeyi atlamasına neden olmuştur.

Stratejik İKY anlayışında, insan kaynağı rekabet üstünlüğü sağlayan stratejik bir kaynaktır. Bu anlayışta “işverenler ne ister” düşüncesi önemlidir ve örgüt hissedarlarına karşı sorumludur (Kramar, 2014:1073). Ancak Sürdürülebilirlik düşüncesinin İKY’ne transfer edilmesiyle birlikte, “işverenler ne ister” düşüncesinin “çalışanlar ne ister”, “toplum/dış paydaşlar ne ister” sorunsalı kadar gerekli olmadığına farkına varılmıştır (Prins ve diğerleri, 2014:267). Sürdürülebilir İKY’de, finansal çıktılar üzerine odaklanılırken, örgütsel uygulamaların ekoloji ve toplum üzerindeki yaratacağı sonuçların göz ardı edilmemesi gerektiğine vurgu yapılır. Başka bir ifadeyle, örgütün finansal çıktılarına yönelik amaçlar yerine getirilirken, paydaşların öznel iyi oluş çıktıları da göz ardı edilmemektedir (Mariappanadar, 2014:314). Sürdürülebilir İKY, çalışan mutluluğunun örgütsel, toplumsal, ekonomik ve ekolojik başarıya dönüşmesidir. Sürdürülebilir İKY çabalarının ortak noktası, örgütlü yaşam biçiminin insanlar üzerinde yarattığı olumsuz etkileri en aza indirerek, çalışanın refahını arttırmaktır.

İşletmelerin yürüttüğü sürdürülebilirlik faaliyetlerinde de, odak noktası olan insan kaynağının desteğini almadan bu çabaların başarısı mümkün gözükmemektedir. Örgütlü şekilde insan kaynağının desteğini verebilecek olan birim, İKY birimi, sürdürülebilirlik çabalarında önemli bir itici kuvvettir. Ya da tam tersi. Ancak İKY’nin hangi çabalar ile işletmelerin sürdürülebilirliğine destek vereceği ve Türkiye bağlamındaki mevcut durumun ne olduğu sorusu henüz üzerinde tartışılmamış bir konudur.

Çalışma kapsamında önce Sürdürülebilir İKY yazını incelenecek, izleyen kısımda ise Türkiye’de yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili kısımları Maxqda programı kullanılarak içerik analizine tabi tutularak, sektörler arası karşılaştırma yapılacaktır.

İnsan kaynakları yönetimiyle ilgili çalışmalar dönemsel olarak personel yönetimi, insan kaynakları yönetimi, stratejik insan kaynakları yönetimi gibi isimlerle anılmıştır. Bu değişim içinde insanı, örgütün herhangi fiziksel varlığından ayırt ederek, onu bir kaynak olarak görmek ve rekabetçi ortamda stratejik bir önem atfetmek anlayışları hüküm sürmüştür. 2010’lu yıllardan itibaren sürdürülebilir insan kaynakları yönetimi konusu yazında yer bulmakta ve insan kaynağının sürdürülebilir yönetiminin gerekliliğinden, öneminden, yaratacağı faydalardan bahsedilmektedir (Prins vd., 2014:267).

İnsan Kaynakları Yönetimi’nde sürdürülebilirlik konusuna karşı ilginin artmasında, son 30 yıldır yaşanan ekolojik problemler ve insanlar arasındaki eşitsizliğin artmasının yanı sıra (Vehkamaki, 2005:8), işletmelerin uluslararasılaşması ya da küreselleşmesinin neden olduğu faktörler, işgücünün değişen demografik yapısı, yaşlanan işgücü, işgücü pazarındaki gelişmeler, nitelikli insan kaynağının sadece bir işletme için çalışmaya istekli olmaması ya da insan kaynağının işveren tercihiinde daha seçici davranmasının yanı sıra, daha düşük nitelikli çalışanların da işsizlik sorunu ile baş etmek zorunda kalması, genel olarak iş stresi, iş-aile çatışmaları, sağlık problemleri ve

tükenmişlik gibi sorunların artması karşılaşması gibi nedenler de etkili olmaktadır (Ehnert, 2009:3,6, 94-95).

Sürdürülebilir İKY, İKY ile ilgili konuları Üçlü Temel Modeli (Triple Bottom Line) çerçevesinde ele alır. Üçlü Temel Modeli sürdürülebilirliğin sağlanabilmesi için, ekolojik, ekonomik ve toplumsal boyutların eşit önemde olması gerekliliğini ifade etmektedir (Dyllick ve Hockerts, 2002:131-132; Stankeviciute ve Savaneviciene, 2013: 839). Başka bir ifade ile ekolojik bozulmamışlık, ekonomik zenginlik ve toplumsal eşitlik birbirleriyle ilişkilidir ve kurumsal sürdürülebilir gelişme için gerekli şartları sağlamaktadır (Bansal, 2005:199). Bu anlayışla Sürdürülebilir İKY, ekolojik, ekonomik ve toplumsal baskıların karşılanabilmesi ve arzu edilen insan yeteneklerinin geliştirilebilmesi için insan kaynakları uygulamalarının temel teşkil ettiğini ifade eder (Wilkinson vd., 2001:1492; Kramar, 2014:1076).

Sürdürülebilir İKY, varolan ve planlanmış insan kaynakları stratejilerinin eş zamanlı olarak hem örgütsel amaçların hem de uzun süren çalışma zamanında insan kaynaklarının yenilenmesi amacını başarırken, bu stratejilerin örgüt bazında ve insan kaynakları temelinde yaratılabileceği olumsuz etkileri kontrol etmektir (Ehnert, 2009:74). Sürdürülebilir İKY, ekonomik, sosyal ve çevresel boyutları eş zamanlı biçimde dikkate alan, İK strateji, politika ve uygulamaları geliştirmek suretiyle örgütsel sürdürülebilirliğin sağlanmasıdır.

Sürdürülebilir İKY yazınına ilişkin görüşler genel olarak 3 grupta kategorize edilebilir. Bu 3 grubun da ortak özelliği sürdürülebilirlik için uzun dönemli ve eskimeyen (durable) sonuçlardan bahsetmeleridir. Her ne kadar yazarlar, sürdürülebilirliği ve onun İKY ile olan ilişkisini farklı yollardan anlatsalar da, bu grupların kategorileştirilmesi bu anlayışların çıktılarına göre yapılmaktadır. Bir grup yazar, ekonomik çıktılar ve **“sürdürülebilir rekabetçi avantaj”** yaratma üzerinde durur. “Yetenek üretimi” olarak bilinen bu grup İKY politikalarının içsel etkilerine odaklanır (Wilkinson ve diğerleri, 2001; Ehnert 2009; Clarke 2011). Buna göre Sürdürülebilir İKY, “kısa süreli kurumsal amaçlara odaklanmak yerine uzun süreli iş başarılarına” ve pozitif işgören çıktılarına odaklanmalıdır (Wilkinson ve diğerleri 2001:1498-1499). İkinci grup, **“sosyal ve ekolojik sağlığı iyileştirme”** adıyla anılır. Bu grup, ekonomik, ekolojik ya da sosyal konularla ilgili daha geniş performans çıktılarına odaklanır (Mariappanadar, 2003; Orlitzky ve diğerleri, 2003; Collison ve diğerleri, 2007). Buna göre İKY uygulamaları, ekolojik ve sosyal/insani çıktılarına pozitif katkı sağlayarak arzulan ekonomik amaçların başarılmasını sağlar (Mariappanadar, 2003; Orlitzky ve diğerleri, 2003; Branco ve Rodrigues, 2006). Bu dışsal çıktılar aile, toplumun iyi oluşu, çalışan sağlığı, hükümet politikaları ve harcamaları gibi insani ve toplumsal konular ile ilgilidir (Mariappanadar, 2012:5). Üçüncü grup, **“iletişimciler”** adıyla anılır ve ekolojik ve sosyal çıktıları da içeren yönetim uygulamaları ile İKY uygulamaları arasında bağlantı kurar (Kramar, 2014:1076).

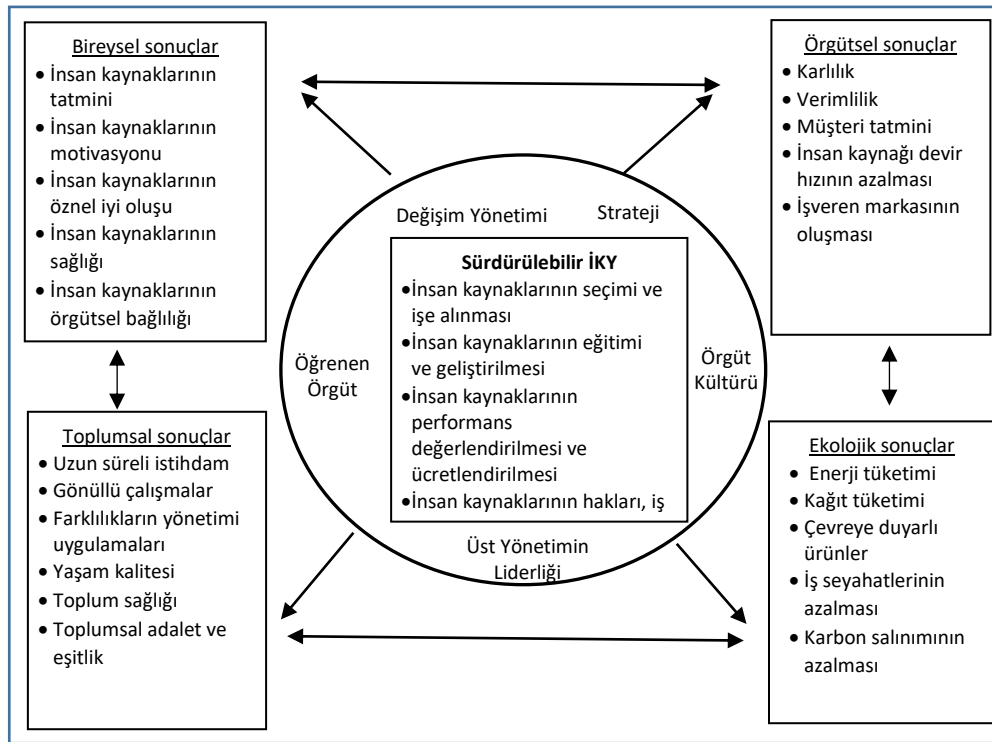
İKY’de sürdürülebilirlik uygulamalarının yeri ve önemine dair iki farklı bakış açısı mevcuttur (Ehnert ve Harry, 2012:223). Bunlardan bir tanesi olan makro bakış açısına göre, örgütlerin sosyal ve ekonomik çevreye sürdürülebilirlik açısından katkı sağlamaları İKY uygulamaları ile gerçekleşmektedir. Mikro bakış açısı ise, İKY sistemindeki içsel öge ve ilişkilere odaklanıp, sürdürülebilirliği bireysel ve İKY düzeyinde (mikro düzeyde) tartışır. Bu bakış açısındaki tartışmalar insan kaynaklarının kıtlığına, yaşlanan işgücüne, iş kaynaklı sağlık problemlerinin artmasıyla ilişkilendirilmekte ve İKY sisteminin sürdürülebilirliğini örgütler için "yaşamsal strateji" olarak görmektedir. (Zaugg, 2009’dan aktaran Ehnert ve Harry, 2012:223).

Yazında Sürdürülebilir İKY’nin ilişkilendirildiği konulara rastlanmaktadır (Zink, 2014:126-132; Voegtlin, Greenwood, 2016:117; Russ, 2012: 399-415; Mazur, 2014:158-170; Mariappanadar, 2003:906-923; Kramar, 2014:1069-1089). Bunlar arasında en sık rastlanan konular, Stratejik İKY, Kurumsal Sosyal Sorumluluk, Yüksek Performanslı Çalışma Sistemleri, Sürdürülebilir İş Sistemleri ve Sürdürülebilir Kaynak Yönetimi konularıdır. Bilim birikimli bir süreç olduğundan dolayı, Sürdürülebilir İKY yazınında bahsi geçen konuların belirli noktalarla ilişkilendirilmesi rasyonel olacağı gibi, çok genel anlamda, bahsi geçen konulara kıyasla Sürdürülebilir İKY’nin daha kapsayıcı bir bakış açısına ve paydaş duyarlılığına sahip bir içerikte olduğu ifade edilebilir. Ayrıca yazarlar

tarafından, Sürdürülebilir İKY ile Endüstri 4.0 ve Yeşil Yakalı Çalışanlar konuları arasında ilişki kurulması mümkün görülmektedir.

Tüm bu açıklamalar ışığında, Sürdürülebilir İKY kavramını daha iyi ifade edebileceği düşünüldüğünden, Sürdürülebilir İKY'nin kavramsal çerçevesi bir modelle ifade edilmek istenmiştir. Bu model Şekil 1'de belirtilmektedir. Bu modelde, Sürdürülebilir İKY mikro bakış açısıyla ele alınmıştır. Bu bağlamda sürdürülebilirlik uygulamalarına, İKY'nin fonksiyonları içerisinde yer veren işletmelerin, bu uygulamaları, İşletme Stratejisi, Örgüt Kültürü, Üst Yönetimin Liderliği, Öğrenen Örgüt ve Değişim Yönetimi gibi üst başlıklarla uyumlu yürütmesi halinde 4 boyutta tanımlanan çıktıları elde etmesi beklenir. Bu çıktılar modelde, bireysel, örgütsel, toplumsal ve ekolojik çıktılar olarak anılmaktadır. Buna göre, İKY'de sürdürülebilirliği başarılı bir şekilde iş modellerine yerleştiren işletmelerin, birey, örgüt, toplum ve ekoloji üzerinde pozitif değerler yaratacağı beklenmektedir.

Şekil 1: Sürdürülebilir İKY Modeli

Raporlar, işletmelerin faaliyetlerinin görünür olmasını sağlayan araçlardır. İşletmelerin faaliyetlerini görünür kılma isteği, öncelikli olarak finansal konularda, hissedarlara karşı duydukları sorumluluğun bir gereği olarak ortaya çıkmıştır. Ancak, küreselleşme, örgütlü yaşam biçiminin öneminin artması, yönetim anlayışları ve iş modellerinin değişmesi, paydaşların şeffaf yönetimi arzulanması gibi nedenlerle, sadece ekonomik karlılık göstergelerini ölçmeye yarayan finansal raporlar, sayıları artan paydaş grubunun beklentilerini karşılamada yetersiz kalmış ve sürdürülebilirlik raporları beklentilere yanıt verir hale gelmiştir.

Kurumsal sürdürülebilirlik, işletmenin doğrudan ihtiyaçları ile hissedarlar, çalışanlar, müşteriler, baskı grupları, toplum gibi paydaşların dolaylı ihtiyaçlarının, gelecekteki paydaşların ihtiyaçlarını karşılama yeteneğinden ödün vermeksizin karşılamasıdır (Dyllick ve Hockerts,2002:131). İşletmelerin, faaliyetlerini kurumsal sürdürülebilirlik duyarlılığı ile yürüttüğünün tüm paydaş grubuna beyanı ise sürdürülebilirlik raporudur. Bu beyan yasal bir zorunluluk olmayıp, işletmelerin tamamen gönüllülük esasına göre hazırladıkları bir rapordur.

Sürdürülebilirlik raporu, ekonomik, çevresel ve sosyal değişkenleri kapsayacak şekilde düzenlenmekte ve işletmelerin bu alanlardaki başarılarını değerlendirmektedir. Bu raporlar, işletmelere faaliyetlerinin sonuçlarını görme, paydaşlara ise işletmelerin kendi beklentilerini dikkate almalarıyla ilgili değerlendirme imkanı sağlamaktadır (Yanık ve Türker, 2012: 298). Özetle sürdürülebilirlik raporları, işletmelerin sürdürülebilir gelişim amaçlarını gerçekleştirmeleri konusunda faaliyetleriyle ilgili izleme sağlarken, paydaş grubu üzerinde daha şeffaf ve güvenilir işletme algısı oluşturabilmektedir (IMKB, 2011: 33).

Sürdürülebilirlik Raporlaması konusunda dünyadaki en yaygın standart, GRI (Global Reporting Initiative), Türkçe adıyla Küresel Raporlama Enstitüsü tarafından oluşturulan standartlardır (Bal, 2012). Bu standartlar, 100'den fazla ülkede kullanılmakta olup, kurumun amacı, küresel anlamda işletmelerin ve hükümetlerin iklim değişikliği, insan hakları, yönetim ve sosyal iyi-oluş gibi kritik konularda yarattığı etkilerle ilgili farkındalık yaratılmasının sağlanmasıdır (GRI, <https://www.globalreporting.org/information/about-gri/Pages/default.aspx>). 1997 yılında kurulan bu girişimin ilk kılavuzu 2000 yılında yayınlanmış olup, en son güncelleme 2013 yılında yapılmıştır.

Şekil 2: Yıllara Göre GRI Standartlarının Gelişimi

Kaynak: Önce ve diğerleri, 2015:238

Şekil 2'den de görüleceği üzere, 1997 yılından itibaren bu standartlar altı kez güncellenmiş olup en güncel hali "GRI G4 Standardı" olarak anılmaktadır. GRI G4 Standardı'nda yer alan kategoriler ve unsurlar ise Şekil 3'de sunulmuştur.

Şekil 3: GRI G4 Standardı'nda Yer Alan Kategori ve Unsurlar

Kategori	Ekonomik	Çevresel
Unsurlar ^{III}	• Ekonomik Performans • Piyasa Varlığı • Dolaylı Ekonomik Etkiler • Satın Alma Uygulamaları	• Malzemeler • Enerji • Su • Biyolojik Çeşitlilik • Emisyonlar • Atık Sular ve Atıklar • Ürün ve Hizmetler • Uyum • Nakliye • Genel • Tedarikçinin Çevresel Bakımdan Değerlendirilmesi • Çevresel Şikayet Mekanizmaları
Kategori	Sosyal	
Alt Kategoriler	İşgücü Uygulamaları ve İnsana Yaraşır İş	İnsan Hakları
Unsurlar ^{III}	• İstihdam • İşgücü/Yönetim İlişkileri • İş Sağlığı ve Güvenliği • Eğitim ve Öğretim • Çeşitlilik ve Fırsat Eşitliği • Kadın ve Erkekler için Eşit Ücret • Tedarikçinin İşgücü Uygulamaları Bakımından Değerlendirilmesi • İşgücü Uygulamaları Şikayet Mekanizmaları	• Yatırım • Ayrımcılığın Önlenmesi • Örgütlenme ve Toplu Sözleşme Hakkı • Çocuk İşçiler • Zorla veya Cebren Çalıştırma • Güvenlik Uygulamaları • Yerli Halkların Hakları • Değerlendirme • Tedarikçilerin İnsan Hakları Bakımından Değerlendirilmesi • İnsan Hakları Şikayet Mekanizmaları
	Toplum	Ürün Sorumluluğu
	• Yerel Topluluklar • Yolsuzlukla Mücadele • Kamu Politikası • Rekabete Aykırı Davranış • Uyum • Tedarikçinin Toplum Üzerindeki Etkiler Bakımından Değerlendirilmesi • Toplum Üzerindeki Etkilere İlişkin Şikayet Mekanizmaları	• Müşteri Sağlığı ve Güvenliği • Ürün ve Hizmet Etiketlemesi • Pazarlama İletişimi • Müşteri Gizliliği • Uyum

Kaynak: Global Reporting Institute, 2013:9.

Çalışmada, sürdürülebilirlik raporlarının İKY bağlamında sorgulanmasını amaçladığından özellikle bu raporlarda İKY ile ilgili olan kısımlar üzerinde durulmaktadır. Sürdürülebilirlik raporlarında İKY ile ilgili uygulamalar genel olarak “Sosyal” kategoriler başlığı altında “İşgücü Uygulamaları ve İnsana Yaraşır İş” alt kategorisi altında toplanmıştır. “İşgücü Uygulamaları ve İnsana Yaraşır İş” alt başlığının yer alan unsurlar ise Tablo 1’de belirtilmiştir.

Tablo 1: GRI G4 Standardında İnsan Kaynakları Yönetimi ile İlgili Unsurlar

İstihdam
Yaş grubu, cinsiyet ve bölgeye göre işe yeni alınan çalışanların ve çalışan devrinin toplam sayısı ve oranı
Belirgin operasyon yerlerine göre geçici veya yarı zamanlı çalışanlara sağlanmayan ve tam zamanlı çalışanlara sağlanan yan haklar
Cinsiyete göre doğum izninden sonra işe dönme ve işte kalma oranları
İşgücü/Yönetim İlişkileri
Bunların toplu iş sözleşmelerinde belirtilmiş olup olmadıkları da dahil olmak üzere faaliyet değişiklikleriyle ilgili asgari ihbar süreleri
İş Sağlığı ve Güvenliği
Toplam işgücünün iş sağlığı ve güvenliği programlarının takibine yardımcı olan ve bu konuda görüş bildiren resmi müşterek yönetim-işçi sağlık ve güvenlik komitelerinde temsil edilen yüzdesi
Bölge ve cinsiyete göre yaralanma türü ve kaza sıklık oranları, meslek hastalıkları, kayıp gün ve devamsızlık ve işle bağlantılı toplam ölüm vakası sayısı
İş kazası oranı veya meslek hastalığı riski yüksek olan çalışanlar
Sendikalarla yapılan resmi sözleşmeler kapsamındaki sağlık ve güvenliğe ilişkin konu başlıkları
Eğitim ve Öğretim
Cinsiyete ve çalışan kategorisine göre çalışan başına ayrılan yıllık ortalama eğitim saati
Çalışanların kesintisiz istihdam edilebilirliğini destekleyen ve kariyer bitimlerini yönetebilmelerine yardımcı olan yetenek yönetimi ve yaşam boyu öğrenim programları
Cinsiyete ve çalışan kategorisine göre düzenli performans ve kariyer gelişim değerlendirmelerinden geçen çalışan yüzdesi
Çeşitlilik ve Fırsat Eşitliği
Yönetişim organlarının bileşimi ve çalışanların cinsiyete, yaş grubuna, azınlık grubu üyeliğine ve başka çeşitlilik göstergelerine göre tanımlanan çalışan kategorilerine göre dağılımı
Kadın ve Erkekler için Eşit Ücret
Çalışan kategorisine, belirgin operasyon yerlerine göre kadınlar ve erkekler arasındaki taban maaş ve ücret oranı
Tedarikçinin işgücü uygulamaları bakımından değerlendirilmesi
İşgücü uygulamaları kriterlerinin kullanılmasıyla taranan yeni tedarikçilerin yüzdesi
Tedarik zincirindeki işgücü uygulamalarıyla ilgili belirgin ölçekte mevcut ve olası olumsuz etkiler ve alınan önlemler
İşgücü uygulamaları şikayet mekanizmaları
İşgücü uygulamalarıyla ilgili olarak resmi şikayet mekanizmaları kanalıyla getirilmiş, yanıtlanmış ve çözümlenmiş şikayetlerin sayısı
Kaynak: Global Reporting Institute, 2013:65-69.

Tablo 1’den de görüleceği üzere, işletmelerin sürdürülebilirlikle ilgili faaliyetlerinin “insan kaynağı” boyutuyla ele alındığı kısımda, bu faaliyetlerin genel olarak nicelik belirten ifadelerle (sayı, oran, yüzde) ölçümlendiği görülmektedir. Hâlbuki sürdürülebilirlik raporları, finansal raporların aksine mevcut durumun daha nitel öğelerle anlatılmasına uygun raporlardır.

Sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmelerin geneli, raporlarında Tablo 1’de yer alan nicel verilere yer vermekle beraber, hitap ettikleri paydaş grubunu daha iyi aydınlatabilmek amacıyla İKY’nin sürdürülebilirliği bağlamında yürüttükleri çalışmaları detayları ile anlatmayı tercih etmişlerdir. Ancak, bazı işletmeler İKY ile ilgili kısımları Tablo 1’deki başlıklarla ve sadece sayısal olarak vermeyi tercih etmiştir. Bu durumda, araştırmacıda sürdürülebilirlik raporunun, sürdürülebilirlik anlayışı gereğinden çok kurumsal eşbiçimlilik mekanizmasının bir ürünü olarak hazırlandığı algısı yaratmaktadır. Bu yargıyı destekler nitelikte bir bulgu, Türk işletmelerini sürdürülebilirlikle ilgili uygulamalara yönlendiren itici güçlerin sorgulandığı bir araştırmada da

ortaya çıkmıştır. Bu araştırmaya göre, işletmeleri sürdürülebilirlikle ilgili gönüllü uygulamalara iten en önemli ilk üç nedenin “itibar”, “yasal düzenlemeler” ve “rekabet” olduğu ortaya çıkmıştır (Türk İş Dünyası’nda Sürdürülebilirlik Uygulamaları, 2011:12). İtibar ve yasal düzenlemenin diğer unsurlara kıyasla daha etkili olarak görülmesi, Türk iş dünyasının sürdürülebilirliğe “fırsat” penceresinden ziyade “risk” penceresinden baktığı şeklinde yorumlanmıştır.

2. Yöntem

Çalışmanın amacı, Türkiye’de yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili olan kısımlarının incelenerek, İKY’nin işletmelerin sürdürülebilirliğine hangi uygulamalar ile destek verdiğinin tespit edilmesi ve konunun sektörler bağlamında karşılaştırılmasıdır. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara yanıt aranacaktır:

- Sürdürülebilirlik raporlarında İKY’nin sürdürülebilirliği bağlamında en sık tekrarlanan ifadeler nelerdir?
- Bu ifadelerin sektörler bazındaki tekrarlanma sıklıkları ve yüzdeleri nelerdir?

Çalışmanın evreni Türkiye’de sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmelerden oluşmaktadır. Çalışmanın örneklemi, Kasım 2017-Ekim 2018 döneminde Borsa İstanbul (BIST) Sürdürülebilirlik Endeksi’nde yer alıp sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmeler ile kurumsalsurdurulebilirlik.com portalına sürdürülebilirlik raporlarını kayıt ettiren firmaları kapsamaktadır. Kurumsalsurdurulebilirlik.com, Küresel Raporlama Enstitüsü (GRI) ile Kıymet-i Harbiye Yönetim Danışmanlık şirketi arasında imzalanan Küresel Raporlama Enstitüsü Bölgesel Veri Ortaklık Anlaşması uyarınca hayata geçirilmiş bir platformdur. Bu platformun amacı, Küresel Raporlama Enstitüsü Sürdürülebilirlik Veribankası’na Türkiye’de gerçekleştirilen sürdürülebilirlik raporları ve sürdürülebilirlik çalışmaları hakkında bilgi akışı sağlamaktır (<http://www.kurumsalsurdurulebilirlik.com/tr-tr/hakkimizda.aspx>). Bu iki platformun örneklem seçiminde kullanılmasının nedeni, yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarının sistemli bir şekilde kayıt altına alınması konusunda çalışma yapan en geniş kapsamlı platformlar olarak gözlenmiş olmasıdır. Burada yer alan firmaların, kurumsal internet siteleri tek tek ziyaret edilerek 2017 yılı Kasım ayı itibarıyla en son yayınladıkları raporlara ulaşılmıştır. Bu raporlar arasında işletmenin son yayınladığı rapor olması nedeniyle, 2016, 2015, 2014, 2013 yıllarına ait raporlar ele alınarak incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda, toplam 103 rapor içinden 6 tanesinin faaliyet raporu ya da finansal rapor olduğu, 4 raporun teknik olarak incelenmeye uygun olmadığı tespit edildiğinden, 93 rapor içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir.

Çalışma, nitel bir yaklaşımla hazırlanmış ve nitel araştırma türlerinden içerik analiz kullanılmıştır. İçerik analizi, metin içinde tanımlanan belirli karakterlerden sistematik ve tarafsız sonuçlar çıkarmak için kullanılan bir araştırma tekniğidir (Stone ve diğerleri, 1966: 213). Elde edilen verilerin analiz edilmesinde Maxqda programından yararlanılmıştır. Verilerin çözümlenmesi aşamasında, öncelikli olarak kategoriler belirlenmiş, daha sonra kodlar oluşturulmuş ve birbirleriyle ilişkili olduğu belirlenen kodlar sınıflandırılarak belirli temalar altında birleştirilmiştir. Elde edilen kodlar ve temalar, Maxqda programına tanımlanarak, programa gömülen sürdürülebilirlik raporları içinde İKY ile ilgili sayfalar tek tek taranmıştır.

Çalışmada kullanılan kategorilerin oluşturulmasında sektörler baz alınmıştır. Sektörlerin tespit edilmesinde, Küresel Raporlama Enstitüsü Sürdürülebilirlik Veribankası’na Türkiye’de gerçekleştirilen raporlama ve sürdürülebilirlik hakkında bilgi akışı sağlayan kurumsalsurdurulebilirlik.com platformunda yer alan sektörel ayrışım kullanılmıştır. Ancak bazı sektörler, iş konusu itibarıyla birbirine çok benzer olması ve az sayıda rapor olması gibi gerekçelerle (inşaat ve inşaat malzemeleri; kamu kuruluşları ve kar amacı gütmeyen kurumlar gibi) tek bir sektör adı altında birleştirilmiştir. Bu platformda yer alan sektör ayrışımı Mesleki Yeterlilik Kurumu’nun belirlediği Ulusal Meslek Standartları listesiyle de karşılaştırılıp, sektörlerin daha ayrıştırıcı olması açısından Cam, Çimento ve Toprak, Elektrik ve Elektronik ile Lastik ve Plastik sektörleri mevcut sektörlerle eklenmiştir (Mesleki Yeterlilik Kurumu, 2017). Bazı işletmeler ise faaliyet konuları

itibariyle, birden fazla sektörün (elektronik, telekomünikasyon, plastik gibi, plastik ve inşaat gibi) faaliyet alanına dahil olduğundan bu işletmeler “Diğer” kategorisi altında toplanmıştır.

Buna göre, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmeler 24 kategori altında toplanmış olup, çalışmanın kategorileri bu 24 sektörde yer alan ve sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmelerin İKY uygulamaları şeklinde tanımlanmıştır. Kategorilerin belirlenmesinin ardından, sonraki aşama olan kodlama aşamasına geçilmiştir. Kodlama, veriler arasında yer alan anlamlı bölümlere isim verilmesi sürecidir. Ancak toplanan verilerin kodlanması yeterli olmayıp, ilk aşamada ortaya çıkan kodları kullanarak, verileri genel düzeyde açıklayabilen ve kodları belirli kategoriler altında toplayabilen temaların bulunması gerekir (Yıldırım ve Şimşek, 2013:268). Temalar, kodların bir araya getirilip ortak yönlerin bulunmasıyla ortaya çıkmaktadır.

Çalışmada kullanılacak kodların seçilmesinde ve temaların oluşturulmasında, pek çok işletmenin sürdürülebilirlik raporu hazırlarken kılavuz olarak kullandığı, GRI G4 Standardı’nda “insan” unsuruna ilişkin ölçütlerin nicelik odaklı veriler olduğu tespit edilmiş ve bu gerekçe ile GRI G4 standardı tek başına bu aşama için yeterli bulunmamıştır. Kodların ve temaların oluşturulması için Sürdürülebilir İKY yazını tekrar taranarak, ön plana çıkan kavramlara ilişkin bulgulara ulaşmaya çalışılmıştır (Zaugg, ve diğerleri,2001:3-4; Esfahani ve diğerleri 2017:204-205; Gollan,2005:60; Rompa, 2011:17; Mejias ve diğerleri, 2015:70; Jerome,2013:1290; Prins ve diğerleri, 2014:266; Kramar,2014:1081; Ehnert 2009:172). Sonraki aşamada sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili olan kısımları ön incelemeye tabi tutularak sık geçen kavramlar tespit edilmiştir. Sonuç olarak, sürdürülebilirlik raporlarının incelenmesi ve Sürdürülebilir İKY yazının taranması neticesinde, çalışmada kullanılacak kodlama cetveli oluşturulup, bu kodlara ilişkin temalar belirlenmiştir. Çalışmada kullanılan kodlar ve temalar Tablo 3’de sunulmuştur.

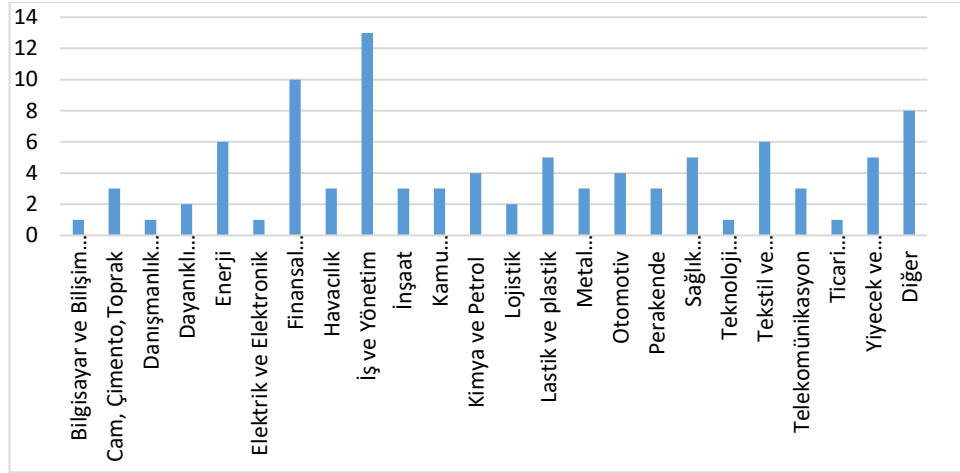
Güvenilirlik, bir çalışmadan elde edilen sonuçların, farklı zamanlarda ya da farklı araştırmacılar tarafından yapıldığında da benzer şekilde elde edilmesidir (Marvasti, 2004:115). Nitel çalışmalarda, nicel çalışmalarda geçerli olan güvenilirlik kriterleri, sosyal olguların değişkenliğinden dolayı tam olarak uyum sağlamasa da, nitel çalışmaların güvenilirliği için alınacak bazı önlemler ve stratejiler mevcuttur (Yıldırım ve Şimşek, 20013:293). Araştırmacı tarafından bu önlemlerin tamamına hassasiyetle yaklaşılmış olup, çalışma kapsamında yapılan kodlamaların güvenilirliğini tespit edebilmek için kodlamaların güvenilirliği incelenmiştir. Bu amaçla, incelenen sürdürülebilirlik raporları araştırmacı tarafından bir hafta ara verilmek suretiyle iki kez kodlanmış ve araştırmacının kendi içindeki tutarlılığı ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Kodlama güvenilirliğinin hesaplanmasında, uyum yüzdesi indeksi kullanılmıştır. Uyum yüzdesi, üzerinde uzlaşmaya varılan kodlamaların, üzerinde uzlaşmaya varılan ya da varılamayan tüm kodlamalara oranını ifade eder. Uyum yüzdesinin % 70’den daha yüksek olması beklenir (Tavşancıl ve Aslan, 2001:81). Bu şekilde uyum yüzdesi kullanılarak kodlama güvenilirliği 0.89 bulunmuştur.

3. Bulgular ve Tartışma

2017 yılı Kasım ayı itibariyle, BIST Sürdürülebilirlik Endeksi’nde ve kurumsalsurdurulebilirlik.com platformlarında sürdürülebilirlik raporları bulunan işletmelerin en son yayınladıkları raporlara ilişkin verilere ait sektörel dağılım ve frekans bilgileri Şekil 4’de belirtilmiştir.

Örnekleme dahilinde, sürdürülebilirlik raporunun yayınladığı sektörler 24 grupta toplanmıştır. Bu sektörler şunlardır: Bilgisayar ve Bilişim Hizmetleri, Cam, Çimento ve Toprak, Danışmanlık Hizmetleri, Dayanıklı Tüketim, Enerji, Elektrik ve Elektronik, Finansal Hizmetler, Havacılık, İş ve Yönetim, İnşaat, Kamu Kuruluşları ve Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlar, Kimya ve Petrol, Lojistik, Lastik ve Plastik, Metal Ürünler, Otomotiv, Perakende, Sağlık Ürünleri, Teknoloji Donanım, Tekstil ve Konfeksiyon Ürünleri, Telekomünikasyon, Ticari Hizmetler, Yiyecek ve İçecek Ürünleri, Diğer. Bu verilere dayanarak, en fazla sürdürülebilirlik raporunun, İş ve Yönetim (13) ile Finansal Hizmetler (10) alanında yer aldığı görülmektedir.

Şekil 4:Sürdürülebilirlik Raporu Yayınlayan İşletmelerin Sektörlere Göre Dağılımı

Araştırmanın örnekleme kapsamında, sürdürülebilirlik raporuna rastlanmayan sektörler ise Çevre (Atık Yönetimi), Eğitim, Adalet, Tarım, Avcılık, Balıkçılık, Kültür, Sanat ve Tasarım, Demiryolları, Emlak Hizmetleri, Enerji Dağıtım, Ev ve Kişisel Bakım Ürünleri, Madencilik, Makine ve Teçhizat, Medya, Ormancılık ve Kağıt Ürünleri, Oyuncak, Sağlık Hizmetleri, Su Dağıtım, Tarım, Turizm ve Eğlence, Tütün Ürünleri, olarak tespit edilmiştir.

İncelenen sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili olan bölümlerinde ön plana çıkan kodlar ve temalar ile bunlara ilişkin frekans değerlerine ilişkin bulgular Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2’den elde edilen bilgilere göre sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili kısımlarında en sık kullanılan tema İş Sağlığı ve Güvenliği teması olmuştur. Toplam 468 defa İş Sağlığı ve Güvenliği ile ilgili kodların kullanıldığı tespit edilmiştir. Bunu, Yetenek Yönetimi teması takip etmiş ve sürdürülebilirlik raporları içinde toplam 360 defa Yetenek Yönetimi teması ile ilgili kodların kullanıldığı ortaya koyulmuştur. İncelenen raporlar kapsamında Çalışma Koşulları temasının sadece 47 defa kullanılmış olduğundan, bu temanın en az tekrarlanan tema olduğu tespit edilmiştir.

İşletmeler yayınladıkları sürdürülebilirlik raporlarını, GRI Standartlarına uygun şartlarda yayınlamaktadır. Bu nedenle ön plana çıkan temalara bakıldığında İş Sağlığı ve Güvenliği ile Farklılıkların Yönetimi (Çeşitlilik ve Fırsat Eşitliği) temalarının hem GRI Standartlarına uyum gereğinin hem de işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarında önemli buldukları konular olmaları nedeniyle sık tekrarlandığı yorumu yapılabilir.

GRI Standartlarında doğrudan Yetenek Yönetimi başlığı yer almamaktadır. Ancak incelenen sürdürülebilirlik raporlarında özellikle “yetkinlik” kodu ve Yetenek Yönetimi teması oldukça sık yer almıştır. Bu durum işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarının, İK’nın Yetenek Yönetimi ile ilgili çalışmalarıyla ilişkilendirildiği şeklinde yorumlanabilir.

GRI Standartlarında, “Kadın ve Erkekler İçin Eşit Ücret” başlığı yer almakta ve işletmelerin sürdürülebilirlik çalışmalarında bu konuya öncelik verilmesi istenmektedir. Çalışmamızda kadın ve erkekler için ücret konusu “Performans Değerlendirme” teması altında incelenmiş ve en sık tekrarlanan dördüncü tema olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarında, İK’nın performansını değerlendirme usulünün, ödüllerin, adil, şeffaf ve eşit olmanın önemli bir yer tuttuğunun göstergesi olabilir.

GRI Standartlarında yer alan diğer bir başlık da “Eğitim ve Öğretim” başlığıdır. Çalışmada bu başlık Sürekli Gelişim ve Eğitim teması adı altında genişletilmiş olup, örneklem dahilindeki sürdürülebilirlik raporlarında bu tema ve bu temaya ait kodların 235 defa tekrarlandığı tespit edilmiştir. Bu durum işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarında çalışanlarının sürekli gelişim ve eğitimini önemstedikleri şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 2: Kodların ve Temaların Frekansları

Tema	Kodlar	n	Σ
İş Sağlığı ve Güvenliği	Sıfır kaza	7	468
	Güvenli çalışma	22	
	İnsan hakları	120	
	İş sağlığı	203	
	İş güvenliği	116	
Yetenek Yönetimi	Yetkinlik	268	360
	Yetenek yönetimi	92	
Farklılıkların Yönetimi	Fırsat eşitliği	180	358
	Cinsiyet dağılımı	18	
	Kadın istihdamı	25	
	Adil çalışma ortamı	6	
	Eşit iş	22	
	Eşit fırsat	32	
	Sosyal çeşitlilik/ cinsiyet eşitliği	57	
	Kadının güçlenmesi	18	
Performans Değerlendirme	Şeffaf değerlendirme/ücretlendirme	10	349
	Özdeğerlendirme	6	
	Adil değerlendirme/ücretlendirme	33	
	Ödül	171	
	Takdir	60	
	Eşit iş	27	
	Eşit işe eşit ücret	19	
	Eşit ücret	23	
	Performans değerlendirme	79	
	Çalışan katılımı	21	
Çalışan Tatmini ve Bağlılığı	Çalışan bağlılığı	89	263
	Kulüpler	66	
	Motivasyon	87	
	Çalışan mutluluğu	11	
Öznel İyi Oluş	Sportif faaliyetlere destek	123	260
	Emeklilik	57	
	Bireysel emeklilik	21	
	Yaşam kalitesi	7	
	Sosyal etkinlikler	41	
	İnsana Yatırım	3	
Sürekli Gelişim ve Eğitim	Çalışan Gelişimi	19	235
	Bireysel Gelişim	28	
	Eğitim Saati	48	
	Eğitim İhtiyaç Analizi	2	
	Eğitim Planlama	10	
	Oryantasyon	95	
	Mesleki Eğitim	27	
Tema	Kodlar	n	Σ
Gönüllü Katılım	Gönüllüler	140	14
	Toplumsal fayda	2	2
İş-Yaşam dengesi	Esnek çalışma	22	94
	Doğum izni	51	
	Devamsızlık oranları	13	
	İş ve hayat dengesi	1	
	Yarı zamanlı çalışma	2	
Kariyer Yönetimi	Emzirme odaları	5	89
	Kariyer yönetimi	25	
	Kariyer planlama	30	
	Kariyer haritaları	6	
	Gelişim ihtiyaçları	21	
Yeşil Uygulamalar	İç atama/ içeriden terfi	7	71
	E-öğrenme	21	
Ek faydalar	E-eğitim	27	70
	Servis	23	
Kurum İçi İletişim	Kasa tazminatı	1	62
	Yol ücreti	1	
	Giyim yardımı	18	
	Göç tazminatı	1	
	Yolculuk yevmiyesi	1	
	Eşya nakil ücreti	1	
	Yaralanma tazminatı	1	
	Doğal afet yardımı	2	
	tabi afet yardımı	2	
	Özel sağlık sigortası/ hayat sigortası	42	
Çalışma Koşulları	Yemek fişi	1	47
	Dil tazminatı	1	
	Farklı İletişim	1	
	Öneri Sistemi	28	
Çalışma Koşulları	Kurum içi iletişim	13	62
	İletişim Kanalları	20	
Çalışma Koşulları	Çalışma koşulları	41	47
	İnsana yakışır iş	6	

GRI Standartları gereğince sürdürülebilirlik raporlarında yer verilmesi zorunlu olmayan, Çalışan Tatmini ve Bağlılığı, Öznel İyi Oluş, Gönüllü Katılım, İş-Yaşam Dengesi, Kariyer Yönetimi, Yeşil Uygulamalar gibi konuların sürdürülebilirlik raporlarında sıkça kullanıldığı göze çarpmıştır. Bu durum ise, sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmelerin en azından bir kısmının, Dünya'daki sürdürülebilirlik yazınına takip ettiğini ve bu konudaki çalışmalarını kendi kurumlarına transfer ettiğinin bir göstergesi olarak yorumlanabilir.

Tablo 2'de yer alan temalar, işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarında destek rolü üstlenen fonksiyonlar şeklinde görülmektedir. Başka bir ifade ile, iş sağlığı ve güvenliği, yetenek yönetimi, performans değerlendirme, çalışanların tatmini ve bağlılığı, öznel iyi oluşu, sürekli eğitimi ve gelişimi, çalışanların toplumsal faaliyetlere gönüllü katılımın sağlanması, iş-yaşam dengesi, kariyer

yönetimi, yeşil uygulamalar, ek faydalar, kurum içi iletişim ve çalışma koşulları gibi uygulamalar işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarına destek veren İKY uygulamalarıdır.

Temaların, sektörel bağlamdaki frekans ve yüzde değerlerine ilişkin bulgular Tablo 3’de sunulmaktadır.

Tablo 3’ten elde edilen bulgulara göre, Bilgisayar ve Bilişim Hizmetleri sektöründe sürdürülebilirlik raporu yayınlayan yalnızca bir işletme vardır. Bilgisayar ve Bilişim Hizmetleri sektöründe sürdürülebilirlik raporu yayınlayan bu işletme İş Sağlığı ve Güvenliği ile ilgili konulara raporunda % 0,4 oranında, Performans Değerlendirme ile ilgili konulara ise % 0,3 oranında yer vermiştir. Bilgisayar ve Bilişim Hizmetleri sektöründe en fazla Gönüllü Katılım temasına (%2,9), ikinci olarak da Yeşil Uygulamalar temasına (%2,2) yer verilirken; Yetenek Yönetimi, Farklılıkların Yönetimi, İş Yaşam Dengesi gibi temaların raporlarında yer almadığı görülmektedir.

Cam, Çimento ve Toprak sektöründe sürdürülebilirlik raporu yayınlayan üç işletme tespit edilmiştir. Bu sektörde en fazla tekrarlanan tema Çalışma Koşulları (%10,8) olup, ikinci sırada Performans Değerlendirme (%7,3), üçüncü sırada ise Yetenek Yönetimi (% 7,2) teması yer almaktadır. Cam, Çimento ve Toprak sektöründe sürdürülebilirlik raporu yayınlayan işletmeler, raporlarında Kurum İçi İletişim temasına hiç yer vermezken, Ek Faydalar (%1) ve Gönüllü Katılım (%2,2) teması en az tekrarlanan temalar olmuştur.

Dayanıklı Tüketim sektöründe sürdürülebilirlik raporu yayınlayan iki işletme mevcuttur. Bu işletmeler sürdürülebilirlik raporlarının İKY ile ilgili kısımlarında en fazla Çalışma Koşulları (% 8,1), Yeşil Uygulamalar (% 7,9) ve İş Yaşam Dengesi (% 7,8) temalarına yer vermişlerdir. Öznel İyi Oluş (%1,1), Çalışan Tatmini ve Bağlılığı (% 1,2) ile Sürekli Gelişim ve Eğitim (% 1,8) en az kullanılan temalar arasındadır.

En fazla sürdürülebilirlik raporunun bulunduğu İş ve Yönetim sektöründe ise en sık işlenen temalar İş ve Yaşam Dengesi (%25,6), Gönüllü Katılım (% 21,3), Farklılık Yönetimi (%18,8) temalarıdır. En fazla sürdürülebilirlik raporu yayınlayan ikinci sektör olan, Finansal Hizmet sektöründe ise Kurum İçi İletişim (% 31) Kariyer Yönetimi (%18,4) ve İş Yaşam Dengesi (%17,8) temaları en çok kullanılan temalardır.

Sürdürülebilirlik raporları içinde en sık yer alan tema Performans Değerlendirme temasıdır. Tablo 3’den elde edilen verilere göre, Performans Değerlendirme teması 93 rapor arasında, 71 işletme raporunda kullanılmıştır. Daha sonra sırasıyla mevcut raporlar içinde en sık yer alan diğer temalar, Çalışan Tatmini ve Bağlılığı (64 rapor), İş Sağlığı ve Güvenliği (61 rapor), Sürekli Gelişim ve Eğitim (58 rapor)’dır. Bu verilere göre, Performans Değerlendirme, Çalışan Tatmini ve Bağlılığı, İş Sağlığı ve Güvenliği, Sürekli Gelişim ve Eğitim gibi konuların diğer temalara nazaran işletmeler tarafından sürdürülebilirlik çalışmalarında daha fazla önemsendiği kanısına ulaşılabilir. Ancak bu temalar daha çok İKY’nin temel işlevlerine yönelik temalar olup, mevcut sistemin insan kaynakları üzerinde yarattığı olumsuz etkileri en az düzeyde tutmak ve toplumsal refahı arttırmak için değer oluşturabilecek uygulamalar olarak adlandırılabilir. Farklılığın yönetimi, öznel iyi oluş, gönüllü katılım, yeşil uygulamalar, iş-yaşam dengesi konuları daha az işletmenin raporunda yer bulmaktadır.

Tablo 3: Temaların Sektörlere Göre Frekans ve Yüzde Değerleri

SEKTÖRLER	Toplam İşl.Sayısı	TEMALAR VE TEMALARIN GEÇTİĞİ İŞLETME SAYILARI																		
		İş Sağlığı ve GÜv.	Yetenek Yön.	Farklılık Yönetimi	Performans Değer.	Çalışan tatmini ve bağlılığı	Öznel iyi oluş	Sürekli gel.ve eğitim	Gönüllü katılım	İş yaşam dengesi	Kariyer Yönetim									
Bilg.ve Bil. Hiz.	1	1	0,4	-	-	-	-	1	0,3	1	0,6	1	0,4	1	0,4	1	2,9	-	-	-
Cam, Çimento,Toprak	3	3	3,8	3	7,2	2	4,6	3	7,3	3	5,4	3	5,7	3	5,3	2	2,2	3	6,7	3
Danışm. Hiz.	1	-	-	-	0,6	1	0,3	1	1	1	0,8	-	-	1	1,1	1	5,1	-	-	1
DayanıklıTük.	2	2	5,8	1	4,1	2	2	2	5,6	2	1,2	1	1,1	2	1,8	2	1,5	2	7,8	1
Enerji	6	6	10,9	6	8,5	4	5,5	6	3,1	5	9	4	6,1	6	11	4	32,4	4	11,1	5
Elek. ve Elektronik	1	1	0,4	1	0,3	1	0,9	1	0,5	-	-	1	0,4	1	0,7	1	0,7	-	-	-
Finansal Hiz.	10	4	3,4	6	11,6	5	15,3	8	12	7	13	3	13	6	6,4	3	3,7	2	17,8	5
Havacılık	3	1	0,4	1	0,3	-	-	1	0,3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
İş ve Yönetim	13	9	13	5	14,9	7	18,8	10	17,5	9	14,8	7	14,5	4	4,9	7	21,3	7	25,6	8
İnşaat	3	2	5,1	3	3,4	3	6,4	2	4,6	3	4,4	2	3,5	3	6,4	1	1,5	1	2,2	-
Kamu Kur. ve Kar3 Amacı Gütm. Kur.	1	0,2	-	-	1	0,6	1	0,3	1	0,8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Kimya, Petrol	4	3	3,6	1	1,4	2	0,9	3	4,8	3	6,4	1	0,8	3	2,5	1	0,7	1	1,1	3
Lastik, Plastik	2	4	4,3	2	4,7	1	0,6	3	2,1	4	3,8	1	-	3	3,2	-	-	1	1,1	2
Lojistik	2	2	2,6	2	1,4	1	0,6	2	4,7	2	2,4	2	14,5	2	1,8	1	0,7	1	1,1	1
Metal Ürünler	3	2	1,3	1	1,4	2	2	3	0,9	2	3,4	3	3,8	2	2,8	-	-	-	-	3
Otomotiv	4	4	9,8	4	4,7	4	9	4	5,6	4	7,2	2	6,5	4	4,2	4	6,6	2	4,4	4
Perakende	3	1	2,6	3	1,7	1	2	3	3	1	0,4	2	0,8	1	0,7	-	-	1	1,1	1
Sağlık Ürünleri	5	3	12,2	4	14,6	5	14,5	5	13,4	5	10,8	4	15,3	4	23,3	5	17,6	3	13,3	5
Teknoloji,Donanım1	1	0,2	1	6,3	1	0,9	1	1,6	1	0,4	1	2,3	1	1,4	1	0,7	1	1,1	1	6,2
Tekstil ve Konf. Ür.6	2	1,9	1	1,9	1	0,3	2	1,3	2	2,8	4	1,5	2	4,6	-	-	-	-	2	3,4
Telekomünikasyon3	2	10	2	4,1	2	8,7	3	4,6	3	5,6	3	5	3	4,6	2	2,2	-	-	2	7,8
Ticari hizmetler	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Yiy. ve içecek hiz.	5	2	2,8	2	0,6	1	1,7	2	1,3	1	0,2	3	4,2	2	1,4	-	-	2	5,6	2
Diğer	8	5	5,1	3	6,6	4	4,6	4	4,6	4	7,2	2	1,1	4	12	2	2,9	-	-	5
TOPLAM	93	61	52	51	71	64	50	58	38	31	55									

Bu durum iki şekilde yorumlanabilir. Bu yorumlardan birincisi, İKY'nin temel fonksiyonları olan uygulamalarda dahil tüm fonksiyonlarının sürdürülebilirlik düşüncesi etrafında şekillendirdiğidir. Bu yorum, olması gerekeni ve arzulananı ifade etmektedir. Sürdürülebilirliğin ruhunda bir değer zinciri yaklaşımı olduğu için en temelde yer alan hareket noktalarının bu zihniyetle yorumlanması en doğrusudur. Diğer yorum ise, işletmelerin sürdürülebilirlik çalışmalarını yapma nedenleriyle ilgilidir. Yapılan araştırmalar, işletmelerin sürdürülebilirlik çalışmalarını, finansal alanda avantaj sağlamak ve olumlu bir marka imajı yaratmak gibi nedenlerle yaptığını göstermektedir (Türk İş Dünyası'nda Sürdürülebilirlik Uygulamaları, 2011:12). En fazla işletmenin raporunda yer bulan iki tema olan performans değerlendirme ve çalışan tatmini ve bağlılığı temaları doğrudan finansal amaçlar ile ilişkilidir. Üçüncü olarak sayıca en çok raporda yer alan diğer tema da iş sağlığı ve güvenliği teması da işletmelerin uymak zorunda oldukları yasalarla ilişkilendirilebilir. Bu durumda, mevcut sürdürülebilirlik raporlarının daha çok finansal kaygılar nedeniyle yayınladığının bir işaretinin olduğu şeklinde yorumlanabilir.

Temalar çerçevesinde sektörlere bakıldığında, İş Sağlığı ve Güvenliği, Yetenek Yönetimi, Farklılık Yönetimi, Performans Değerlendirme, Çalışan Tatmini ve Bağlılığı, İş ve Yaşam Dengesi, Kurum İçi İletişim temalarının en fazla İş ve Yönetim sektöründe tekrarlandığı görülmektedir. Öznel İyi Oluş, Sürekli Gelişim ve Eğitim, Yeşil Uygulamalar ve Çalışma Koşulları temaları ise en fazla Sağlık Ürünleri sektöründe yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarında yer almıştır. Gönüllü Katılım teması Enerji sektöründe, Kariyer Yönetimi teması da Finansal Hizmetler sektöründe en fazla tekrarlanan tema olmuştur.

Genel olarak bakıldığında, temaların en fazla tekrarlandığı sektörler, İş ve Yönetim, Sağlık Ürünleri, Finansal Hizmetler ve Enerji sektörü olarak dört gruba dağılmış durumdadır. Temaların dört grubu dağılımındaki en önemli gerekçe, yayınlanan sürdürülebilirlik raporlarının bu sektörlerde daha fazla olmasıdır.

4. Sonuç

Sürdürülebilirlik raporu yayınlamak, işletmelerin gönüllük esasına göre yaptıkları faaliyetlerdir. Ancak bu raporların işletmeler tarafından küresel standartlarda olması isteniyorsa GRI tarafından yayınlanan standartlara uymaları gerekmektedir. Bu standartların İKY ile ilgili kısımları genellikle sürdürülebilirlik raporlarının "Sosyal" kategoriler başlığı altında "İşgücü Uygulamaları ve İnsana Yaraşır İş" alt kategorisi altında toplanmıştır. Ancak burada yer alan başlık ifadeleri nicelikte ifade edilebilecek verilerden oluşmaktadır. Sürdürülebilir İKY yazının detaylı bir incelemesi yapıldığında, burada yer alan başlıkların, Sürdürülebilir İKY yazınına kapsamadığı ve yetersiz olduğu görülmektedir. Bu nedenle GRI Standartlarının İKY ile ilişkili olabilecek kısımların ve başlıkların genişletilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Örneklem dahilinde incelenen raporların bazılarının, konu başlıkları olarak GRI Standartları ile uyumlu ve bu başlıklarla sınırlı olduğu görülmüştür. Bu yöntemi tercih eden işletmelerin sürdürülebilirlik felsefesini benimsemekten ziyade, kurumsal eşbiçimlilik düşüncesiyle hareket ettikleri düşünülmektedir.

Ancak örneklem kapsamında incelenen sürdürülebilirlik raporlarının pek çoğunda, GRI Standartlarında yer alan başlıklardan bağımsız olarak İK ile ilgili sürdürülebilirlik uygulamalarının detaylıca anlatıldığı görülmüştür. Sürdürülebilirlik raporlarında yer alan bu detaylı anlatımlarda, insan kaynaklarının performansının değerlendirilmesi, yetenek yönetimi, çalışan tatmini ve bağlılığı, çalışanların öznel iyi oluşu, çalışanların toplumsal faaliyetlere sağladıkları gönüllü katılım, iş yaşam dengesi, işletmelerin yeşil uygulamalara İK bazında verdikleri destek, çalışanlara sağlanan ek faydalar (yan haklar), kurum içi iletişim, çalışma koşullarından bahsedildiği görülmektedir. Bu durum işletmelerin ulusal ve uluslararası Sürdürülebilir İKY yazınına takip ettiğinin bir göstergesi olarak yorumlanabilir.

İşletmelerin sürdürülebilirlik raporlarında yer aldığı tespit edilen performans değerlendirme, kariyer yönetimi, çalışan tatmini ve bağlılığı, kurum içi iletişim temaları Sürdürülebilir İKY yazınında

doğrudan Sürdürülebilir İKY ile ilişkilendirilen başlıklar değildir. Sürdürülebilir İKY yazınında, İKY'nın sürdürülebilirliği ile ilişkilendirilen temalar genel olarak; öznel iyi oluş, iş yaşam dengesi, farklılıkların ve çeşitliliğin yönetimi, yeşil uygulamalar, gönüllü katılım, çalışma koşulları ile İK hakları, sağlığı ve iş güvenliği başlıkları altında ifade edilebilir. Sürdürülebilir İKY yazını, henüz gelişmekte olan ve tartışmaya açık bir alandır. O nedenle Sürdürülebilirlik İKY'den bahsedebilmek için, İKY'nin tüm fonksiyonlarını sürdürülebilirlik gayesi ve ruhu ile yeniden şekillendirmek yeterli ve uygun mudur? Yoksa Sürdürülebilir İKY'den bahsedebilmek için mevcut İK fonksiyonlarına yenilerini mi eklemek gereklidir? Bu sorular başka araştırmalarda tartışılabilir. Ancak, mevcut çalışmamız göstermektedir ki, işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarına, İKY birimi, iş sağlığı ve güvenliği, yetenek yönetimi, performans değerlendirme, çalışanların tatmini ve bağlılığı, öznel iyi oluşu, sürekli eğitimi ve gelişimi, çalışanların toplumsal faaliyetlere gönüllü katılımın sağlanması, iş-yaşam dengesi, kariyer yönetimi, yeşil uygulamalar, ek faydalar, kurum içi iletişim ve çalışma koşulları gibi uygulamalar ile destek sağlamaktadır.

Kaynakça

- Bal, E. (2012). Sürdürülebilirlik Raporu Nedir?. *Yeşiloloji*, Erişim Adresi <https://s156946.gridserver.com/yesilhaber/surdurulebilirlik-raporu-nedir/>
- Bansal, P. (2005). Evolving Sustainably: A Longitudinal Study of Corporate Sustainable Development. *Strategic Management Journal*, 26, 197-218.
- Branco, M. C. ve Rodrigues, L. L. (2006). Corporate Social Responsibility and Resource-Based Perspective. *Journal of Business Ethics*, 69, 111-132.
- BIST Sürdürülebilirlik Endeksi. (2017). Erişim Adresi <http://www.borsaistanbul.com/endeksler/bist-pay-endeksleri/surdurulebilirlik-endeksi>
- Clarke, M. (2011). Sustainable HRM: A New Approach to People Management. *HRM and Sustainability*, Melbourne: Tilde University Press.
- Collison, D. J. Cobb, George. P. David M. ve Stevenson, L. A. (2007). The Financial Performance of the FTSE4 Good Indices, *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 15, 14–28.
- Dyllick, T. ve Hockerts, K. (2002). Beyond The Business Case for Corporate Sustainability, *Business Strategy and the Environment*, 11, 130-141.
- Ehnert, I. (2009). *Sustainable Human Resource Management A Conceptual and Exploratory Analysis from a Paradox Perspective*, Springer, London New York.
- Ehnert, I. ve Harry, W. (2012). Recent Developments and Future Prospects on Sustainable Human Resource Management: Introduction to the Special Issue. *Management Review*, 23 (3), 224-239.
- Esfahani, S. A. Rezaii, H. Koochmeshki, N. ve Parsa, S. S. (2017). Sustainable and Flexible Human Resource Management for Innovative Organizations, *Ad-Minister*, 30, 195-215.
- Global Reporting Institute (GRI). (2013) G4 Sürdürülebilirlik Raporlaması Kılavuzları Raporlama İlkeleri ve Standart Bildirimler. Erişim Adresi <https://www.globalreporting.org/information/about-gri/Pages/default.aspx>
- Gollan, P. J. (2005). High Involvement Management and Human Resource Sustainability: The Challenges and Opportunities. *Asia Pacific Journal of Human Resources*. 43(1), 18-33.
- IMKB (2011). Sürdürülebilirlikle İlgili Özet Bilgiler. Erişim Adresi http://borsaistanbul.com/datum/surdurulebilirlik/SURDURULEBILIRLIK_OZET_BILGILER.pdf
- IMKB (2011). Türk İş Dünyası'nda Sürdürülebilirlik Uygulamaları Değerlendirme Raporu. Erişim Adresi https://www.pwc.com.tr/publications/PwC_Surdurulebilirlik_Raporu-2012.pdf

- Jerome, N. (2013). Impact of Sustainable Human Resource Management and Organizational Performance. *International Journal of Asian Socaial Science*. 3(6). 1287-1292.
- Kramar, R. (2014). Beyond Strategic Human Resource Management: Is Sustainable Human Resource Management The Next Approach? *The International Journal of Human Resource Management*, 25(8), 1069-1089.
- Kurumsal Sürdürülebilirlik (2017). Erişim Adresi <http://www.kurumsalsurdurulebilirlik.com/tr-tr/hakkimizda.aspx>
- Mariappanadar, S.(2014). Stakeholder Harm Index: A Framework to Review Work Intensification from the Critical HRM Perspective. *Human Resource Management Review*, 24, 313-329.
- Mariappanadar, S. (2003). Sustainable Human Resource Strategy: The Sustainable and Unsustainable Dilemmas of Retrenchment. *International Journal of Social Economics*. 30(8), 906-923.
- Marvasti, A. (2004). *Qualitative Research in Sociology*. London: Sage Publications Ltd.
- Mazur, B. (2014). Sustainable Human Resource Management in Theory and Practice. *Economics and Management*. 1, 158-170.
- Mejias, A. M., Garrido, N. ve Pardo J. E. (2015). INDITEX, A Model Company in the Implementation of Sustainable Human Resource Management. *Engineering Management and Economics*, 5(1/2), 59-72.
- Mesleki Yeterlilik Kurumu, Ulusal Meslek Standartları. Erişim Adresi <https://www.myk.gov.tr/index.php/en/ulusal-meslek-standard/182>
- Orlitzky, M., Schmidt, L. F. ve Rynes, L. S. (2003). Corporate Social and Financial Performance: A Meta-analysis. *Organization Studies*. 24(3), 403-441.
- Önce, S. Onay, A.ve Yeşilçelebi, G. (2015). Kurumsal Sürdürülebilirlik Raporlaması ve Türkiye'deki Durum. *Journal of Economics Finance And Accounting*, 2(2), 230-252.
- Prins, P. D., Beirendonck, L. V., Vos, A. D. ve Segers, J. (2014). Sustainable HRM: Bridging Theory and Practice Through the "Respect Openness Continuity (ROC) Model", *Management Revue*, 25 (4), 263-284.
- Rompa, I. (2011). Explorative Research On Sustainable Human Resource Management. (Not Published Master's Thesis University) VU University, Amsterdam.
- Russ, E. S. (2012). Human Resource Development and Sustainability: Beyond Sustainable Organizations. *Human Resource Development International*. 15(4), 399-415.
- Stankeviciute, Z. ve Savaneviciene, A.(2013). Sustainability as a Concept for Human Resource Management. *Economics and Management*, 18(4), 837-846.
- Stone P. J., Dunphy D. C., Marshall S. S. ve Ogilvie D. M. (1966). *The General Inquirer: A Computer Approach to Content Analysis*, The M.I.T. Press, Massachusetts.
- Tavşancıl, E. ve Aslan, E. (2001). *Sözel, Yazılı ve Diğer Materyaller için İçerik Analizi ve Uygulama Örnekleri*. Epsilon Yayınevi, İstanbul.
- Vehkamaki, S. (2005).The Concept of Sustainability in Modern Times, *University of Helsinki Department of Forest Ecology Publications*, 31, 1-33.
- Voegtlin, C. ve Greenwood, M. (2015). Corporate Social Responsibility and Human Resource Management: A Systematic Review And Conceptual Analysis. *Human Resource Management Review*, 530, 1-17.

- Wilkinson, A., Hill, M. ve Gollan, P. (2001). The Sustainability Debate, *International Journal Operations and Production Management*, 21(12),1492-1502.
- Yanık, S. ve Türker İ. (2012), Sürdürülebilirlik ve Sosyal Sorumluluk Raporlamasındaki Gelişmeler (Tümdeşik Raporlama), *İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, 47, 291-308.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013).*Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, (9. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Zaugg, R, J., Blum, A. ve Thom, N. (2001). Sustainability in Human Resource Management, *European Association of Personnel Management*, University of Berne.
- Zink, K. J. (2014).Designing Sustainable Work Systems: The Need For a Systems Approach. *Applied Ergonomics*, 45, 126-132.

THE STUDY OF SUSTAINABILITY REPORT PUBLISHED IN TURKEY IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE HUMAN RESOURCES MANAGEMENT: A QUALITATIVE STUDY

Extended Abstract

Aim: The aim of this study is to determine the human resources applications that support the sustainability of businesses and its comparison within the context of sector by analysing the human resources parts of sustainability reports published in Turkey.

Method: This study was designed with a qualitative approach and among the qualitative research methods, content analysis was used. The obtained data were analysed by Maxqda. The businesses published sustainability reports in Turkey are the target population of this study. The sample includes businesses being in BIST Sustainability Index between November 2017 and October 2018 and firms which registered their sustainability reports on kurumsalsurdurulebilirlik.com.

Findings: Within the sample, sectors about which sustainability reports published are classified in 24 groups. The most frequently used theme of sustainability reports is the Occupational Health and Safety. The following theme is the Talent Management and it was revealed that codes about Talent Management theme were used 360 times in sustainability reports. Within the context of analysed reports, as Working Conditions theme was only used 47 times, it was determined as the least used theme. The most frequently used themes in Business and Management sector which has the highest number of sustainability reports are Work Life Balance (% 25,6), Voluntary Participation (% 21,3), Diversity Management (%18,8). The second sector is Financial Service and Corporate Communication (% 31), Career Management (%18,4) and Work Life Balance (%17,8) are the most frequently used themes in this sector. The Performance Evaluation theme was used most frequently in sustainability reports. According to the data obtained from Table 3, the Performance Evaluation theme was used in 71 of 93 business reports.

Conclusion: Publishing sustainability reports is one of the voluntary activities of businesses. However, if these reports are required to meet global standards, they are to maintain standards published by GRI. The Human Resources parts of these sustainability reports are generally categorized under "Workforce Applications and Decent Work" subtitle. Yet the title statements in this category consist of quantitative data. A detailed analysis of sustainable Human Resources literature reveals that the titles do not include sustainable Human Resources literature and they are inefficient. That's why it is thought that expanding the content of the parts of GRI standards about Human Resources would be proper. It can be seen that the titles of some reports analysed within the sample are compatible with GRI standards and it is thought that businesses that prefer this method act within the scope of corporate uniformity instead of adopting philosophy of sustainability. However, in most sustainability reports analysed within the sample, sustainability applications about Human resources were explained in detail. It can be clearly seen that evaluation of human resources performance, talent management, employee satisfaction and loyalty, employee subjective well-being, voluntary participation of employee to the social activities, work-life balance, business support to environmental activities on Human Resources basis, vested benefits, corporate communication and working conditions were mentioned in these detailed explanations. This can be regarded as an indicator that businesses follow national and international sustainable human resources literature. Performance evaluation, career management, employee satisfaction and loyalty, corporate communication themes are not directly related to the sustainable human resources. In sustainable human resources literature the themes that are directly related to the sustainability of human resources are generally subjective well being, work life balance, diversity management, environmental activities, voluntary participation, working conditions and Human Resources rights, occupational health and safety. Sustainable Human Resources literature is a developing field of study and it is open to discussion. In order to talk about

sustainable human resources is it enough to reshape all the functions of human resources with a sustainability aim or should new functions be added to the existing ones? These questions can be argued in other researches, but this study indicates that human resources unit, occupational health and safety, talent management, performance evaluation, employee satisfaction and loyalty, subjective wellbeing, voluntary participation of employee to the social activities, work-life balance, career management, environmental activities, vested benefits, corporate communication support the sustainability efforts of businesses.